

„Stajerc“ izhaja vsaki petek, datiran z dnevom naslednje nedelje.

Naročnina velja za Avstrijo: za celo leto 3 krome, za pol in četrt leta razmerno; za Ogrsko 4 K 50 vin. za celo leto; za Nemčijo stane za celo leto 5 kron, za Ameriko pa 6 kron; za drugo inozemstvo se računari naročnino z ozirom na visokost poštnine. Naročnino je plačati naprej. Posamezne štev. se prodajajo po 6 v.

Uredništvo in upravnništvo se nahajata v Ptuj, gledališko poslopije štev. 3.

Dopisi dobrodošili in se sprejemajo zastojni, ali rokopiese se ne vrača. Uredniški zaključek je vsak torek zvečer.

Za oznanila uredništvo ni odgovorno. Cena oznanil (insetatov) je za celo stran K 64, za 1/2 strani K 32, za 1/4 strani K 16, za 1/8 strani K 8, za 1/16 strani K 4, za 1/32 strani K 2, za 1/64 strani K 1. — Pri večkratnem oznanilu se cena primerno zniža.

Štev. 38.

V Ptuj v nedeljo dne 20. septembra 1908.

IX. letnik.

Nemiri v Ptuj.

Preteklo nedeljo so se vršili v Ptuj veliki nemiri, ki so dovedli celo do hudih tepežev. Kar naprej je povdarjati, da so vsi ti nemiri posledica tiste grde narodnjaške gonje, ki jo je vdomačilo prvaštvo tudi pri nas na zelenem Stajerskem. Toliko časa so hujskali in hujskali, dokler niso res napravili umetno jezo, sovraštvo in nasprotovanje med nemškimi meščani in slovenskimi kmeti. Kje je bilo takega nasprotja rečimo pred 20 ali še pred 10. leti? Nikjer ne! Takrat so kmetje in meščani ter tržani čutili, da so eden od drugega odvisni in prijateljsko razmerje je vladalo med njimi. Kmet je kupil od meščana svoje potreščine, meščani pa so odvezli kmetu njegove pridelke in vse je šlo v redu. Nikjer ni bilo narodnostne gonje, narodnega sovraštva.

Ali ta lepa sloga ni dopadla prvakom. Ti so hoteli povzročiti boje, narodno sovraštvo, da bi potem v kačnem taborišču. Prvaki so se ne za drugo nego za to, da bi raztrgali zeleno Stajersko in vstvarili s Kranjci ter balkanskimi cigani svojo panslaviistično državo. To so prvaki deželni izdajalci opetovano že sami izjavili. Proti takemu postopanju se mora seveda vse v bran postaviti, kar čuti štajersko in kar ima srce za našo lepo domovino.

Zakaj in kako so nastali nemiri?

Da bi posadili prvaki svoji narodnostni gonji krono, sklicali so za preteklo nedeljo shod družbe sv. Cirila in Metoda v Ptuj. Vsakdo ve, kaj je ta kranjska družba, kateri so tudi že klerikalci obrnili hrbet. Kakor smo že preje omenili, tudi člani te družbe nimajo drugega namena, nego širiti panslaviistične deželno-izdajalske namene. Družba

je kranjska in ima svoj sedež v Ljubljani. Naravno, da so bili meščani in zlasti mladina razburjeni in tako so nastali nemiri.

Proti čemu se je šlo?

Najnesramnejša laž in podlo obrekovanje je, da se je šlo proti slovenskemu kmetu. Z okoliškim kmetom smo stali vedno v dobrem prijateljskem razmerju. Kmetje se tudi niso dali vjeti na prvake limanice in niso sodelovali. Le nekaj od učiteljev ter prvakiških krčmarjev nahujskanih mladeničev je došlo, ki so bili opijanjeni in so sklicali „aufviks“ hoteli rešiti domovino. Ti mladeniči pač še ne vejo, kaj se pravi živeti, ker jedo večinoma še očetov kruh. Kadar bodejo ljudi svet in poskusili težave in bitkosti življenja, takrat bodejo pač drugače mislili. Kranjski hujskači so v nedeljo dopoldne klicali slovenske kmete na pomoč; ali kmetje so se jim rogali, kaj za škričje ne bomo hodili po kostanj, kaj? In prav so klicali hujskači naj se ne hujskajo nikdar na glavo postavijo, ali Stajerce naj pustijo pri miru, kajti ti ne bodejo nikdar trobili v kranjski rog. Mi izjavljamo še enkrat, da ni imel nobeden demonstrantov ničesar proti slovenskim kmetom. Sicer pa povdarjamo, da je bilo tudi več slovenskih kmetov v vrstah naprednjakov in na našem popoldanskem shodu.

Prvi vzroki tepeža.

V soboto popoldne se je zbralo nekaj ljudi na kolodvoru, da bi si ogledali iz Kranjskega došle rešetarje. Policija, ki je dobila pomoč iz raznih drugih krajev, je izdala naročilo, da se ne sme nositi narodne znake. Vkljub temu je prišlo nekaj prvakov, med njimi zlasti advokatski koncipijent dr. Koderman in železniški uradnik Gregorka, da bi že na kolodvoru hujskali. Začuli so se klici „nemški psi“ in vsled tega

so postali ljudje tako razburjeni, da je prišlo do tepeža. Dr. Koderman je bil pri temu seveda pošteno preklofutan, za kar naj se pa le sam za svoj prvakiš nos prime. Ko bi ostal lepo doma in bi ne hujskal, bi se mu ničesar ne zgodilo. Pred „narodnim domom“ so potem seveda zopet kričali in vpili in da je bilo vsled tega par šip razbitih, pač ni čudno. Na vsak način pa so povzročili ti sobotni nemiri veliko razburjenost, ki se je pojavila potem drugi dan.

Nedelja dopoldne.

Že po 7. uri se je zbiralo ljudstvo na kolodvoru. Vkljub temu, da se v nedeljo nahaja po vseh mestnih ulicah mnogo kmetov, se ni čulo nikjer o kakšnih napadih ali nemirih. Nemiri in tepeži so šele nastali, ko so prišli z vlakom zunanji hujskači in pričeli peti, hujskati ter rogoviliti kakor da bi bili v Ljubljani. Odlikovali so se zlasti nekateri študentski, ki naj bi se vaje izvajali, da bi ne koštali starem toliko denarja. Hudi spopadi so se dogodili vsled tega ščuvanja. Nekdo je psoval Nemce z besedo „živina“ in „nemška kurba“ (!) za kar je dobil seveda svoj zaslužek po grbi. Palice so pele in tudi jajca so letala po zraku. Kmetje so se sramovali svojih slovenskih sodeželanov in čuli smo ogorčene klice kmetov, ki se ne strinjajo s temi falotskimi napadi. Ob 10. uri je prišla glavna družba. Policija se je morala težko truditi, da je ločila nasprotnike. Po ovinkih in postranskih ulicah so morali prvaki v mesto. Slovenski kmetje pa so lahko mirno in nemo teno kakor vedno korakali skozi mesto in jim ni nikdo skrivil niti lasu. Da so padale pri temu klofute sem in kje, temu se pač ne da pomagati. Kdor je kaj iskal, je gotovo kaj našel. . . . Da so prvaki hoteli res le in edino hujskati, je dokaz

Cesarjevič Luč.

Spisal Anton Gerschak.*

Bil je nekdanji stari, stari kralj in ta ni imel nobenih otrok. Ker je opazil, da so njegovi dnevi šteti, poklical je cesarjeviči iz vseh strani sveta, da si izbere iz njih najboljšega za naslednika.

In cesarjeviči so prišli, nedosežno število; kajti v čarobnem svetu je toliko cesarjevičev in tako malo kraljestev in stara povest je, da hoče cesarjevič, ki je rojen za vladanje, tudi res vladati. Komur od nas bi se ne dopadlo, biti gospodar čez široko lepo deželo in več tisočev ljudi in vtakniti v žep vsako leto tribut, ki bi mu ga morali hvaležni ljudje plačevati? . . . Morali? . . . O seveda, taka je stvar pri čarobnih kraljih.

Naš stari kralj je cesarjeviče najbolje preskrbel z vsem potrebnim. To se je lahko zgodilo, kajti dežela je bila bogata; vsaj finančni minister je to kralju pri vsaki priložnosti dejal. Torej moramo temu verovati. . . Moramo? O seveda, taka je stvar pri čarobnih kraljih.

In zdaj se je pričelo veselje: turnirji, pojedinje, lovi — lovi, pojedinje, turnirji. Kralj je namreč hotel vedeti, kdo je najboljši za skrbi polni posel vladanja. Ali enkrat je vrgel en cesarjevič v borbi par tekmecev v pesek, da je bilo veselje, prihodnjiki pa je padel zato sam iz konja. . . in tako je imel enkrat ta, enkrat oni svoj dobi dan. Istotako se je godilo pri pojedinjah in

na lovih. Na ta način torej dobri stari kralj ni mogel izvedeti, kdo je najbolje izvežban v teh vladnih poslih, ki so pri cesarjevičih najvažnejši in katere morajo imeti vsi v mezincu. . . Morajo? . . . O seveda, taka je stvar pri čarobnih cesarjevičih.

Stari kralj je postal vedno nezadovoljniji; ker pa je bil fini človek, ni pustil to nikomur opaziti; in ako so se ljudje čudili, da nakrat vislice v deželi niso postale prazne in da je kralj svoje podanike za vsako malenkost krivniku izročil, potem le to lahko rečemo: „Moj Bog, o čem se tako nerazumno ljudstvo ne čudi!“ Tako je dejal tudi kralj in sklical svoj svet k sebi. Gospod vojni minister je svetoval vojsko, v kateri naj bi se dal vsak dan drugemu cesarjeviču poveljstvo; zmagovalec bi potem prestol podedoval. Gospod minister za poduk je predlagal določitev izpraševalne komisije, obstoječe iz 90 članov. Na vprašanje sicer ni odgovoril, je-li naj bode izvoljen tisti cesarjevič, ki zna najmanj ali tisti, ki zna največ; vkljub temu se je zjezil kralj že pri misli na zadnji slučaj tako hudo, da je pustil ministra za poduk takoj pred vrata in potem v norišnico odpeljati. Gospod minister za javna dela je hotel tistemu prestol pripustiti, ki bi znal najdalje neprenehoma spati. Gospod minister za bogoslovje se je ogreval za štrinajstnevni duhovni eksercicij, po katerem bi moralo priti razsvetljenje. Nevošnjivost je preinila vse, ko so videli, da je kralj ravno temu predlogu priklimal. In ko je minister za bogočasje hitro pred kralja pokleknil, da se mu za visoko odlikovanje zahvali in da prosí za blagoslov neba na sveto glavo tega najvernejšega vseh

vladarjev, je minister šele opazil, da je dobri kralj — zadremal.

Zdaj se je moral svet raziti; le ministerski predsednik je varoval pri svojem gospodu in premišljeval, kaj naj on svetuje, kajti bil je to pridni ministerski predsednik, ki je pač vedel, da se ne sme z nobenim gospodom ministrov spreti. Ko se je kralj zopet predramil, predlagal mu je zvesti sluga dobro premišljeno združenje vseh narejenih nasvetov, tako da je pustil razven ministra za bogočasje vse po vrsti do veljave. Kralju se pa tudi ta lepa kombinacija ni dopadla; kajti prvič ni hotel na svoje stare dni vojske, temveč mir, drugič se mu je zdelo vse to predolgo. Ministerskega predsednika se je torej milostno odpustilo. Kralj pa je vprašal, kakor vedno po posvetovalnih sejah, svojega dvornega norca. Dvorni norec pa je bil podplačen in to se je tako-le zgodilo:

Med mnogimi cesarjeviči, ki so prišli na klic kralja, je bil tudi eden, ki je bil daleč na jugu doma, črn kot vrab in vendar gladek kol angel; ime mu je bilo: cesarjevič Tema. Ta je pripeljal seboj mnoga spremstva, same male paglavce, temni in gladki kot njih gospodar; to so bili temni možiči. Po teh malih poslih, ki so zamogli povsod laziti, je bil cesarjevič Tema o vsem podučen, kar se je godilo na dvoru ali kje drugje. In tako je dal dvornemu norcu žakelj dukatov — denarja je imel vedno dosti, kajti denar so potegnili temni možiči ljudem iz žepa — ter je pri temu dvornemu norcu naročil, da naj podeli kralju sledeči nasvet: Ta naj bode kralj, ki bode v najkrajšem času kraljevo

* „Grazor Tagblatt“, 8. julija 1908.

dejstvo, da so pred svojim „narodnim domom“ peli deželno-izdajalske, proti-avstrijske in proti-cesarske pesni ter vpili kakor živina. Iz okenj „narodnega doma“ so kazale prvaške babnice jezike in s tem svojo oliko. Dr. Koderman je hotel kar policiji komandirati, pa jo je parkrat pošteno izkupil. Šele ko je policija naglala gospodo v hišo in zaprla vrata, je bil konec nemirov. Ljudje so se razšli in šli večinoma v mestni park, kjer je svirala deška godba. Ko bi prvaški hujskači v začetku mirno in posamezno ter brez kranjskih znakov v mesto korakali, ko bi ne psovali, bi se ničesar ne zgodilo. Ali ljudje se vendar ne morejo pustiti psovati za „kurbe“ in za „pse“ od privandranih kranjskih kričacev.

Nedelja popoldne.

Kmalu po kosilu se je raznesla vest, da je drhal prvaških hujskačev napadla mirnega Nemca in ga pretepla. Ta vest je šla kakor ogenj skozi mesto. Naravno, da se je zbralo na tisoče ljudi na kolodvoru in da je bil položaj do skrajnosti napet. Bati se je bilo naj-hujšega. Zbrana je bila policija (okroglo 30 mož.) orožništvo in tudi vojaštvo je bilo pripravljeno. Ko so prišli vlaki, je prišlo pač do hudih pretepev. Vseslovanski znaki so bili strgani. Mi smo sami na lastne oči videli, da so slovenski kmetji raztrgali vseslovanske znake in jih opljuvali. To je dokaz, da so bili kmetje z nami in le hujskači protinam. Čez 1000 oseb je čakalo in vpilo. Bilo je res grozno in kar je poštenih ljudi, bodejo pač vsi rekli, da je bilo vse to posledica prvaške gonje. Po tej velikanski demonstraciji so šli Nemci na svoj shod, katerega se je udeležilo tudi mnogo naprednih kmetov. Na shodu je izjavil urednik Linhart slovesno, da nima **nikdo ničesar proti slovenskemu kmetu**; ves boj gre edino proti onim prvaškim hujskačem, ki hočejo Štajersko raztrgati, da bi mi Štajerci z našimi davki dolgove vedno zadolženih Kranjcev plačevali, ki hočejo Avstrijo izdati, ki nas hočejo združiti s Srbi in Čehi. In tisočim navzočim so tem besedam pritrdili. Po shodu se je vtila množica proti spomeniku kmetjskega cesarja Jožefa II. Tisoči ljudi so sneli klobuke. Posl. Malik je praznovno spomin tega največjega avstrijskega cesarja. Potem je šel velikanski spreved pred mestno hišo in končno na koncert, katerega čisti dobiček je bil namenjen nemški šoli v sv. Lenartu.

Posebni razgrajči.

Razven par ljudi, ki so psovali naprednjake z besedo „kurba“ in par odvetniških pisarjev ter hujskajočega dr. Kodermana, ki je itak dobil svoje „zaušnice“, so bili med glavnimi kričachi sledeči gospodje: 1. Slavni profesor Zelenik, ki je bil tako navdušen, da ga je morala policija zapreti. Mož je že dosti star, da bi lahko pameten postal in ne kršil postav. Zvečer je šel sicer tako pijan domu, da se je moral kar hiš oprijemati, ker bi drugače v svoji pijanosti na

gručščino s čem napolnil. Dvorni norec je to storil in kralju se je nasvet tako dopadel, da je ploskal z rokami in skočil v zrak; potem so morali seveda takoj po dvornega zdravnika in dvornega juvelirja poslati; kajti pri skoku je padla kralju krona iz glave na mali prst desne noge. Dvorni norec se je zelo žalostil, ker je kralj vsled tega čisto pozabil, da zasluži dvorni norec za svoj dobri nasvet plačilo. Ali troštal se je končno s tem, da je vse iz krona padle biseri in nekaj takih ki še niso iz krona padle, nabral in v žep vtaknil. Ti ljubi Bog, graščina je bila že stara in šprajne na tleh so postale vedno večje. Pred par tedni je padla celo velika težka omara vanje, kar je bilo zelo škoda, kajti v omari se je nahajal celi mterski cent srebra.

V časnikih je stalo drugi dan nekaj o grozoviti borbi, ki jo je imal kralj z dva metra dolgim in en meter širokim medvedom in pri kateremu je sicer ostal zmagovalce, ali vendar dobil rano blizu srca. Ljudstvo je tožilo in se veselilo, ko je to čitalo; veselilo se je, ker je kralj še živel, tožilo pa, ker je bil ranjen. Kdor temu ne veruje, spada na vislice.

Po preteku tedna dni je bil kralj vsled umetnosti dvornega zdravnika že tako daleč ozdravljen, da je s pomočjo ene palice in dveh slug že sam, čeprav malo šepavo, hodil; ljudstvo se je čudilo, kako globoko doli je ležalo kraljevo srce. V istem času je bila tudi že krona popravljena in tako je naznanil kralj v vsej moči svojo voljo. Ko so cesarjeviči to čudno željo o napolnjenju grada čuli, mrmrali so v svojem srcu; kajti tista mrva in slama, ki jo je eden ali drugi posedoval, ni

cesti obležal. — 2. Krčmar Kureš iz Podvine. Ta človek si je nabral četo opijanjenih fantičev in hotel z njo kravale delati. Posrečilo se mu ni. Bil je pošteno pretepen in poleg tega ga je morala policija dvakrat zapreti. Da je ta Kureš res grozni hujskač, je dokaz to-le: V ponedeljek, ko je bilo v mestu že vse mirno, je prišel popoldne s svojo ženo v Ptuj in se pokrepčal v gostilni „Slavinec“. Ravno pred to gostilno je imela ptujška požarna bramba svojo težko vajo. Urednik Linhart je tudi pri brambi in Kureš ga je z nesramnimi psovskami napadel. Ko je prišel stražnik, se je ta prvaški junak skrnil v krčmo. Ali našli so ga vendar-le. Dobil bode svojo kazen. S takimi nesramnimi ljudmi bodemo kmalu gotovi. — 3. Mlinar Brenčič iz Ragoznice, znan kot eden največjih hujskačev v okolici Ptuja. Ta možakar je član tiste družine Brenčič, ki je znala svoj čas pod prvaškim vodstvom okrajnemu zastopu tako drago svoj les prodajati. Ker je tej kupčiji na ljudske troške konec, se Brenčič jezi. Prišel je na kolodvor in je nesramno hujskal. Končno jih je dobil s palicami po glavi, da si bode 13. septembra gotovo zapomnil. Ker le ni miroval, morala ga je policija aretirati. Ali tepel in ruval se je tudi s policijo in potem so ga morali okleniti ter odpeljati v zapor. Enemu policaju je odtrgal iz prs cesarski križec. Ali niso to deželni izdajalci? Celu cesarski križec jim ni svet. Pri Brenčiču so baje našli dva revolverja. Kaj je hotel z njimi? Ali so to „mirni Slovenci“? Seveda bode Brenčič par mesecev kašo pihal; tega je itak navajen. — 4. Znani krčmar Muršec „pri zamorcu“. Mož je tako dolgo hujskal, da so ga zaprli. Kaj in kakšen je ta človek, se itak ve. Saj je sam v svoji hiši „hauskneht“; drugače bi ne pobiral tistih „zeksarjev“, ki jih dajejo ljudje za hlapca. Človek, ki svojemu slovenskemu hlapcu niti teh krvavo zaslužnih krajcarjev ne privoščič, se naj sploh skrje. Proti Muršecu je tožba vložena. Našteli bi jih lahko še mnogo. Ali ljudstvo jih itak pozna. To so ljudje, ki delajo iz slovenstva svoj kšeft, ki hočejo Avstrijo razbiti in katerim moramo enkrat resnico povedati.

Ploj — tepen.

To se ne da zanikati, — gospod hofrat dr. Ploj je bil tepen! In vzrok je sam! Po hofratskem hrbtu so pokale palice in vzrok je sam. Po navadi dobijo v takih slučajih le nedolžni, ki se pustijo nahujskati, po glavi. Tokrat pa so jo dobili i glavni krivci: Ploj, Koderman, Muršec, Zelenik, Brenčič, Kureše compagnia bella. S Plojem je bila stvar ta-le: On ni imel ničesar na kolodvoru opraviti. Vendar je šel tja. Tam so prvaki jezike kazali in hujskali, Ploj pa je tudi ošabno tam stal. Ni čuda, da jih je dobil potem po grbi in da so ga ljudje opljuvali. Saj so ljudje vedeli, da je hofrat Ploj glavni povzročitelj vseh dogodkov, da je on kriv vsega, kar se je zgodilo. Ploj je moral bežati in le županu Ormigu, katerega je že opetovano nesramno blatil in obrekoval, ki ga je pa vendar s policijo z golimi sabljami branil, še ima za-

zadoščevala niti za zamašenje dimnika. Ali nobeden se ni odpeljal. Vsak je mislil: »Ako že ne dobim prestola, mi mora vendar lep naslov z lepo plačo pripasti...« Dežela je bila bogata.

Cesarjevič Tema se je veselil. Ob določenem času je šel z svojimi temnimi možiči v grad. Hitro so bile vsa vrata in okna zaprta, hipoma so tiščali mali možiči svoja temna telesa v vsako odprtino; niti pet minut ni minulo in že ni prišel noben solnčni žarek v grad; temno je bilo v palači. Zunaj je čakal stari kralj, njegov svet, mnogo cesarjevičev in ljudstvo. Cesarjevič Tema pa je stopil iz hiše; vsi so se vstrašili, ko so ga vidili, kajti toliko peklenškega veselja je stalo na njegovem obrazu. Opozarjal je kralja in vsakogar, naj se prepriča, da je izpolnil pogoji. Kralj in svetovalci so stopili v grad in vrata so se za njimi zaprla. Navajeni so bili teme, ali take noči še ni nobeden doživel. Kralj se je tresel in jecljal: »Moja hiša je temna.«

Kmalu je zaklical herold na vse štiri svetovne strani, da je cesarjevič Tema naslednik prestola, ako ne bi kdo drugi v kratkem času isti pogoj izpolnil.

Medtem pa je pridrdral na vročem konju jezdec; zlati lasi so sfrtolali v zraku, proste in svite so bile njegove oči in ljudstvu je postalo tako lahko pri srcu, ko je videlo te oči. Do grada je jezdil; tam je skočil od konja in vstopil. S smehom so zaprli temni možiči vrata za njim. Ljudstvo je poslušalo in čakalo. In nakrat so se odprla vsa vrata in vsa okna in krasni svet je prihajal iz grada ter rasvetlil vse kote države. Tam pa je stal svitli mladenič s krasnimi očmi, v roki dragoceno

hvaliti, da jih ni še več dobil. Vbogi Ploj, ali bodeš vendar mir dal? Ali še ne? Ali ne vendar da rodi hujskanje vedno take plodove? Omeniti še to-le: Neki slovenski kmet, ki ni naš pristojni je prišel k enemu meščanu in ponudil 10 K. za se hofrata Ploja pošteno pretepe. [Za to imamo pričel! Vas zelo ljubijo, slovenske kmetje! Hahaha!]

„Junaki“ in v vlaku.

Nekaj kranjskih „junakov“, med njimi tudi slavni „Žane iz Iblane“ župan Hribar, so se pripeljali do Pragerskega. Ko so pa čuli, da ni vse v redu, so se raje obrnili, brez da bi do taknili Ptuj. Ko bi vsi prvaški hujskači to storili, bi se gotovo ne zgodilo ničesar. V vlaknu se tudi še teple. Razbili so šipe in celo vlak se je moral ustaviti. Nekega „junaka“ z revolverjem so morali zapreti.

Bojkot.

Prvaki agitirajo zdaj za bojkot. Nikar nam se ne igrajo z ognjem. Kam bi prišli n. pr., ki bi ne hoteli Nemci več odkupiti, rečimo štajerska vina in domačo živino, sadje itd.? Kranjci imajo sami dosti vina, slovenski Primorci in Goričani tudi, — kam potem z vinom? In tako je z vsem blagom. Ne igrajte se z ognjem, prvaki! Sicer pa ima kmet dovolj zdravega razuma, da bode tam kupil, kjer se dobi boljše in cenejše blago!

Svarilo!

Čuli smo iz raznih krajev, da se zdaj večidel fantje zbirajo in da napadajo posamezne meščane ali sploh nemško govoreče ljudi ter jih pretepevajo. Nikar tega ne delajte! Mi vam kličemo: nikar! Kajti račun bodele plačali vi zaslepljeni in nahujskani ljudje! Ako se zgodi še en tak slučaj napada, potem bomo govorili drugače. Saj menda nismo med kranjskimi rešetarji in rokvnjači, temveč na Štajerskem. Hujskače pa nam naj naši prijatelji naznanijo!

Tako je končal * * *. Mi pribijemo koncu še enkrat sledeča dejstva:

1. Proti poštenemu slovenskemu kmetu nima nikdo ničesar.

2. Boj se gre edino proti prvakom, ki hočejo raztrgati Štajersko, ki so nasprotniki domovine avstrijske in cesarja.

Kmetje! Ne verujte prvaškim lažem, ne pustite se zapeljati. **Bodite štajerci** in gotovo bode vse tako ostalo, kakor je bilo!

Politični pregled.

Državni zbor. Avstrijska državna zbornica stopi dne 3. novembra skupaj. Vlada ji bode sledeče postavne načrte predložila: 1. Redni biže (državni proračun) za leto 1909. 2. Šestmesečni provizorij proračuna. 3. Trgovinsko pogodbo s Srbijo. 4. Naredbo skupnega ministerija, s katero se je to pogodbo provizorično s 1. sep-

zrcalo, iz katerega je prihajal ves svet. Cesarjevič Tema je stal v grozni jezi v kotu, njegovi temni možiči so ležali kot muhe po tleh. Zunaj je vriskalo ljudstvo, kajti veselilo se je krasnega sveta. In zopet je prišel herold ter naznanil z mogočnim glasom, da je pridobil cesarjevič Luč krono.

Kmalu je prišel cesarjevič Luč na tron. Kajti stari, dobri kralj ni preživel hitro menjanje luči in teme in je umrl hitre smrti; z njim njegovi svetovalci in mnogo mogočnejev. Kralj Luč pa je vladal v splošno srečo vseh, in ko bi ne umrl, živel bi še danes.

Otroci pa vprašajo: »In kaj se je zgodilo z lepim zrcalom?«

Da, dokler je kralj Luč živel, je bilo zrcalo vedno nad njegovim prestolom; samo semertega je izposodil drugim ljudem, n. p. cesarju Jožefu II. Ali veste, kdo je bil to? »O to je bil naš dobri napredni vladar!« — Tako je, ljubi mali!

In otroci vprašajo naprej: »Kje pa je zdaj to lepo zrcalo?«

Na zrcalo so po kraljevi smrti vedno bolj in bolj pozabili. Prah ga je pokril. Potem so prihajali zopet temni možiči in vrgli cele gore blata čez zrcalo.

»In,« vprašajo zopet otroci, »ali ga nikdo ne išče?« Da, mnogo ljudi dela celo svoje življenje, da bi odstranili blato. Parkrat bi zrcalo kmalu našli in že se je zasvetilo po deželah; ali prišli so zopet ljudje cesarjeviča teme in vrgli staro blato nanj in zopet ni bilo nič s svetlobo.

tembrom aktiviralo. 5. Podržavljenje severno-zahodne, južno-severno-nemške in državne železniške družbe. 6. Predloga o zavarovanju za starost in onemoglost. Morda predloži vlada tudi jezikovno postavo za Češko. Vso to delo naj bi državna zbornica do 31. decembra rešila. Vlada zahteva tedaj veliko zaupanja. Ali važne stranke ne gojijo posebno veliko zaupanja do te vlade, ki je uresničila brez postavne zbornice srbsko trgovinsko pogodbo. Bode mo videli!

Štajerski deželni zbor se je sešel 15. t. m. Poslanec Ornič je poročal v imenu deželno-kulturnega odbora o predlogih glede reguliranja vodnih tokov v okrajih Slovenska Bistrica in Ptuj. Sklenilo se je: deželnemu odboru se naroči, da izvrši potrebna predpela, da se določi, na kakšni način in s približno kakšnimi stroški bi se zamogla izvršiti primerna melioracija. Prvaški dr. Hrašovec se je pritožil, ker deželni odbor ni hotel podeliti prvaškemu planinskemu društvu neko podporo. Tudi je zahteval, da norci v Feldhofu pravilno slovensko govorijo. Deželni odbor je predložil davčni materijal za deželno volilno reformo. Velikansko delo je bilo potrebno, da se je nabralo ta materijal. Takega dela se še ni izvršilo v nobeni kronovini. Glede vpeljave tobačnih nasadov na Štajerskem je finančno ministerstvo naznanilo, da ni v položaju, da bi poskuse z nasadi tobaka dovolilo, ker bi imelo kmetstvo ljudstvo od tega preje škodo nego dobiček (?) Deželni odbor je tudi predlagal, da se dovoli za razstavo rokodelcev v Gradcu še 6000 kron.

Koroški deželni zbor so otvorili 15. t. m. Deželni odbor je predložil proračun za l. 1909. Potrebščine znašajo 5.227.707 kron.

Srbski veleizdajalci. V Zagrebu se je zopet celo vrsto srbskih veleizdajalcev zaprlo. Našlo se je prvo srbske zastave, slike revolver-kralja Peterčka i. t. d. Ti veleizdajalci so „bratci“ naših prvakov.

Ali naj pošljamo svojo deco v nemško šolo?

Vi ljubi stariši, ki stojite pred odločitvijo, v katero šolo naj pošljete svojo deco, imate pač težki položaj! Kar tepejo se za vaše otroke in se jih hoče pridobiti za to ali ono šolo. Kdor ima mladino, ta ima bodočnost! Tako se čuje bojni klic na obeh straneh. Ali ravno ta boj vas naj poudči o pomenu odločitve, pred katero stojite. Vprašate se: Ali naj pošljemo svojo deco v nemško ali slovensko šolo? Odločitev o temu vprašanju pomeni odločitev o bodoči sreči in nesreči vaše dece, katera vam je ljuba in draga. Zato se ne smete pustiti zapeljati od praznih besed, temveč morate mirno in resno premisliti, katera šola bode zasigurila vašim otrokom boljše napredovanje, katera šola pomeni bodočo srečo vaših otrok.

Nemški jezik govori danes skoraj 80 milijonov ljudi, z njim se pride po celem svetu naprej, ne samo na Avstro-Ogrskem, temveč tudi v veliki Nemčiji, na Ruskem, v balkanskih državah do globoko v malo Azijo, na Kitajskem in Japonskem, v Afriki itd. V severni Ameriki stanuje nad 12 milijonov Nemcev, v južni Ameriki se nahajajo čisto nem-

»Ali se ne more temne močice napoditi?»

Otroci, ti temni močici so postali zdaj debeli in mastni in mogočni . . .

»O, to nič ne del! Kadar postanemo mi veliki in močni, pobili bomo vse te temne močice in zrcalo bomo gotovo našli!»

Vi dobri, ljubi, nemni otroci . . .

XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX
 „Moje upanje so kmetje in meščani. Kaj bi dal na kričaje in frazerje! Ti še niso nikdar nobene države rešili, pač pa že uničili. Kmetje in meščani so ustanovljali države, pospeševali blagostanje, napravili kralje velike in vzdrževali vse stanove. Ako ne izvršijo kmetje in meščani več svoje olžnosti, potem je konec z menoj in z vami.“

Napoleon I. po bitki pri Leipzigu.

XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX

ške kolonije. Nemške barke plovejo danes po vsakem morju, nemška trgovina in nemška industrija objemata skoraj celi svet.

Slovenski jezik govori le kakih 2 milijona ljudi, slovensčina je omejena na malo pokrajino, ki pa ima dovolj prebivalstva in je napolnjena z vsemi stanov.

1. Kdor hoče v industriji, v trgovini in prometu naprej priti, mora nemško znati. Skandal o cestnih cevih v Pragi je imel to dobro stran, da je dokazal onemoglost industrije tistih, ki so največji nasprotniki nemške šole. Na Francosko morajo fanatizirani mestni očetje v Pragi iti, za 200.000 K morajo čevi dražje plačati, ali se morali drugače „nemške čevi“ kupiti. Ali se more brezpomembnost Češke industrije bolje dokazati nego s tem dejstvom? Slovenske industrije pa sploh ni. Največ velikih industrijskih podjetij, ki so skoraj izključno (9/10) v nemških rokah, zahteva v interesu urejenega prometa od vseh nastavlencev odhodno spričevalo nemške ljudske šole. Znanje nemščine pomeni torej hitrejše napredovanje na gospodarskem polju. Otroku, ki govori nemški jezik, je celi svet odprt; vbogi otrok, ki razume le slovensko, je določeno za mali krog, v katerem najde težko svoj napredek, ker ima preveč tekmecev.

2. Kdor hoče pri vojaštvu naprej priti, mora nemško znati. Naj vam vaši sinovi povejo, kako hitro postane pri vojaštvu tisti korporal ali podčastnik, ki zna nemško, in kako težko živi tisti kot navadni vojak skozi 3 leta, kdor ne zna nemško.

3. Država zahteva od svojih uradnikov znanje nemškega jezika in mora to zahtevati, ker bi bilo drugače redno državno gospodarstvo nemogoče, ker morajo kolesa tega velikoga podjetja eno v drugo složno segati. Kdor hoče v državni službi naprej priti, mora nemško znati.

4. Otroku, ki obišče nemško šolo, otvori se največji zaklad, ki ga dobiš na polju kulture. Otrok prihaja v krasno palačo nemškega pesništva, na kateri so zidali Walter von der Vogelweide, Hans Sachs, Lessing, Herder, Goethe in Schiller; njemu zazvenijo nesmrtni pesni Bacha, Mozarta, Richarda Wagner; otrok se seznanja s krasnimi iznajdbami nemškega duha, od umetnosti knjižgotika, katero rabijo danes vsi narodi in katero je iznajdel Nemeč Gutenberg, pa do najnovejšega duševnega čina, iznajdbe zračne barke grofa Zeppelina, skratko, otroku se odprejo pokrajine kulture, ki stoji visoko nad ono vseh drugih malih narodov.

Ali ni to dovolj vzrokov, ki vas naj pripravijo do tega, da pošljete svojo deco v nemško šolo?

Šoviništni sovražniki nemštva vam pa pravijo, da postane slovenski otrok duševno pohabljen, ako obišče nemško šolo. Ta trditev je težka razlalitev vseh onih Slovanov, ki so obiskovali nemške šole in niso trpeli nikakoršne škode na svojem duševnem razvitku, temveč so danes v najlepših službah. Mnogo slovenskih poslancev je obiskovalo nemške šole in niso postali duševni pohabljeni.

Ako hočete pravo mnenje slovenskih prvakov o pomenu nemške šole poznati, potem ne sodite po zvoneh praznih besedah, s katerimi vam hočejo nemško šolo slabo narediti, temveč po dejanjih. Največ slovenskih prvakov so sami nemške ljudske šole, nemške srednje šole in celo nemške visoke šole obiskovali, oni pošiljajo svoje otroke v nemške penzionate, ker poznajo pomen nemške izobrazbe. Ali široki masi ljudstva hočejo pripovedovati, da se ne rabi nemško šolo. Ljudstvo naj ostane neumno, nevedno in obnemoglo, da ga zamorejo bolje zatirati.

Ljubi stariši! Vi hočete, da se bode vaši deci boljše godilo nego vam samim, — zato jo pošiljajte v nemško šolo!

Dopisi.

Brezno ob. Dravi. Na infamijo „Nar. Lista“ od 3. t. m., v katerem se govori o nekeje veselici, ki bi se bila bajje vršila v Brezno, kar pa ni res in tudi nikoli ne bo, inam, kar se tiče

moje osebe, sledeče izjaviti: Tisti ljudje z mokrimi ušesi, ki se predrzno in postopijo v svojem neumnem listu mene podučevati, kaj naj storim v lastni hiši, to so tisti ljudje, ki pridejo vsako leto na breznško občino milo prosjati, da jim podpišem ubožno spričevalo, to so tisti ljudje, za ktere jaz davke plačam, da se lahko brezplačno učijo na različnih šolah, in potem v počitnicah doma pokažejo, kaj so se naučili od majke Slavije. Na njihovo neslano grožnjo, da moje krème ne bodo obiskovali, odgovorim zdaj enkrat za vselej, da za obisk takih ljudi presneto malo maram, ki še dveh kron ne zmorejo, da bi si plačali vojaške takse. To si zapomnite vi, Pacherniggovi konsorti e tutti quanti. Brezno, dne 15. septembra 1908.

And. Wezonig.

Iz Stoperc. Priljubljeni naš „Štajere“, moramo vam naznaniti, da smo dobili v Stoperc novega mašnika v pomoč bolanega g. Andreja Keček. Vidi se pa na tem gospodu, da bi bil dober in priden duhoven, kakor se kaže, ker je iz bližnjega kraja doma. Pa bojimo se za njega, ker je dobil tovariša, nam neprijetnega Kečeka, ki je svetu že poznan. Politični popi bodo obnoreli in tudi vsi njegovi privrženci. Naš Keček je povabil mladeniški shod 26. julija v Mariji Loreti in potem sv. Florjani, da jih tam nekaj poudči. Pa to mu še ni bilo zadosti; peljal je neprevidna dekleta zopet 8. septembra t. l. k sv. Križu tik Slatine na shod. Drugače bolan in sedaj pa je urno stopal pred deklicami, ni se bal, da bi se bil spoteknil in na blažene ustnice padel, pustil si je še regimentno zvonitico, za odhod tako, ko bi bili zvonovi njegova last. Naprednjaki dvomijo o temu in pravijo, da si bo menda g. Keček povabil na shod male volke in telice, da jih nauči po farovškem gestu hoditi in dojeti . . . Mladim dekletam pa mi svetujemo, da naj nikakor več ne hodijo na shode; če dobi takšna deklica naprednega moža, bo moral mož marsikaterokrat s palico potegniti po hrbtu, to pa zato, ker bo imela špicast jezik, od farske strani nabrusen. Opazovalec.

Žiče. Predragi mi „Štajere“, prosim te sprejmi od nas Zicanov par vistic, ker veliko te ne bomo nadlegovali. Mi kmetje nimamo zato čas, kakor dopisatelj „Domovine“, katerega vsi dobro poznamo; on bi rad nekaj mirne Žiče komandiral, pa ne plača vinarja davka za nas. Pusti nas vse pri miru, če mi druge pri miru pustimo. Z g. nadučiteljem smo bili prav zadovoljni, če ravno pravi dopisun, da je starega kalibra; učili so pa dobro. Ker se sliši, da pride na nadučiteljevo mesto g. Čuček, to mi dopisunu po volji, ker ni g. Čuček liberalni; mi smo zmiraj bolj zadovoljni z naprednim učiteljem, kakor z liberalnim. Dopisatelj „Domovine“, mi ti svetujemo, da miruješ in mirne Žiče v pokoju puštiš, ker so bolje zavedni kakor ti!

Iz Črešnic-Dramelj. Župnik Ogrizek, večni tožitelj! Temu strastnemu zvičaju nemirnežu se je že večkrat očitalo, da pride še vse njegovo obrekovanje, obdolženje, krive tožbe, laži i. t. d. na svitlo, katere je on svoj čas učinjal, ter na oblastnije, sodnije in v klerikalne časnike pisaril, ako on od prestrastnega obdolženja in toženja ne odneha. A vse zaman. Ker tedaj ta predrzni Ogrizek tega ne opusti, temveč tožari in obdolžuje naprej in naprej, in sicer med drugimi tistega učitelja, katerega že on to peto leto brez konca in kraja za: „umobolnega, na pameti bolanega, s kolesci v glavi zmešanega, znorelega, za daljni uk in občevanje nesposobnega“ i. t. d. ustno in pisмено na vse urade in časopise razglašuje, se vpraša: Ni-li to največja peklena hudobija, človeka po eni strani za „znorelega“ i. t. d. razglaševati, da še celo c. kr. sodnijo Konjice k preiskavi siliti in to v časnik pisati, a po drugi strani pa ravno tistega na vse kraje in načine zopet dolžiti, tožiti, uničevati in še druge hujskati! Ta brezmejna ostudna strast prišla je tako daleč, da se je vse Ogrizekovo dejstvo in obnašanje v Črešnicah od celih 11 let c. kr. namestništvu v Gradec in sedaj c. kr. ministerstvu na Dunaj v preiskavo predložilo. Mogoče da še pride na najvišje dvorno sodišče. Tako dela sebični strastnež, ki hoče po vsej sili se svojim čelom vsaki zid pribiti in pri vsem svojem farizejskim obnašanju kot sam nedolžni svetnik in angel veljati in se svetiti. Ni-li to najnesramnejša farizejska hudobija, čez svojega

bližnjega zaraditega izmišljotine, obrekovanja, laži kovati, ter njih oblastnijam, sodnijam dopošljati, da bi ga s tem ob službo in kruh spravil, in sicer edino zato, ker ta svojega tilnika pred duhovnikom Ogrizekom, uklonil in se po njegovih preneumnih ukazih ni ravnal in to storiti nikakor ni mogel! A ker Ogrizek s tem svoj hudoben namen še ne doseže, nahujška in zapelja k hudobiji črni vesti celo župnijo, ter hoče na vsak način svoj hudoben naklep doseči (celo med krščanskim pravilom) to je bližnjega ob službo in kruh spraviti, po mogočnosti učiniti in navrh ga še po časnikih za „steklega psa in steklega sovražnika našega kmeta“ imenuje. — Sv. pismo, imenovano Ecclesiastik, knjiga Tegus Sirah v 34. poglavju, 25. in 26. vrsta pa se glasi: „Kruh ubogeta je življenje ubožega; kedor tega ob kruh spravi, je morilec!“ Potem: „Kedo istega človeka, (siromaka) kruha oropa, ki si ga je v potu svojega obraza prisluzil, je enak tistemu, ki je svojega bližnjega umoril!!!“ — Toraj nedolžni svetnik Franc Ogrizek, odgovori: kedo je po sv. pismu „morilec?“ in kedo je svojega „bližnjega umoril!“ —

Št. Janž v Rožni dolini. Okrajni shod brambovcv se je tukaj vršil v nedeljo 13. t. m. ob obširnem obiskovanju. Udeležilo se je shoda 10 prostovoljnih požarnih bramb z 170 mož. Od šole proč so marširali združeni do „Spritzenhausa“; tam jih je pozdravil okrajni načelnik gasilcev g. Jos. Krasnik s slovesnem nagovorom, pri katerem se je tudi primerno spominjal 60 letnega jubileja vlade našega presvitlega cesarja, ki je bil vedno prijatelj gasilnim društvam. Domači nadučitelj Anton Marinec se je zahvaloval prebivalstvu za prijazen sprejem in okinčanje vasi ter požarnim brambovcem za obširno obiskovanje. Deželni načelnik Jožef Berger, ki je prihitel iz Celovca, da obišče tovarise v Rožu, je bil burno pozdravljen ter je pozdravljal vse udeležence z lepim nagovorom. Prijazne zale deklice so metale iz okenj pušcelce in rože ter znani Svečani so prav „flisek“ godili. Gasilna vaja je pokazala, da je St. Janška bramba prav dobro izveščana. Deželni načelnik je to javno pripoznal. Pri „Obiju“ se je potem vršila seja zastopnikov. Pri „Tišlarju“ pa je bila veselica. Prav zadovoljni so se vračali tuji brambovci domu.

Naš koledar.

Naznanili smo že cenjenim prijateljem in somišljenikom, da izide i letos naš

„Štajerčev kmetski koledar.“

Glede vsebine bode čisto gotovo lanskega še prekosil. Najboljši gospodarji na spodnjem Štajerskem in Koroškem so nam že obljubili, da bodejo sodelovali. Priobčili bodedo torej v letošnjem koledarju gospodarske članke prve vrste. Vsakdo bode imel lep dobiček od teh člankov. Kajti danes smo pač vsi v tem na jasnem, da mora i kmet čimveč znati. Edino z znanjem si zamore kmet zboljšati svojo bodočnost. Poleg gospodarskih prinesli bodedo v koledarju i druge zanimive, večidel statistične članke. Tako hočemo kmetu in sploh delavnemu ljudstvu pokazati, kako stoji razmere po svetu, kakšni napredek je povsod opazovati, kako se ravno najubožnejše sloje najbolj izkorišča. Za zimske večere bodedo prinesli celo vrsto lepih povesti, ki bodejo podale zanimive slike iz ljudskega življenja. Nadalje omenimo, da bode obsegal koledar popolni kalendarij, nadalje seznamek vseh sejmov na Štajerskem in Koroškem ter v sosednih važnih deželah, noticne listke in poštni ter brzobjavni tarif. Preskrbeli smo tudi, da bode koledar lepo okrašen z mnogimi slikami. Vse to bode prinašal naš „kmetski koledar“. Visokost cene ne bode občutno preseгла lansko. Velikost pa bode prekosila lansko in ravno tako bode vsebina še večja ter izbornejša. Upamo torej, da se bode nahajal v vsaki napredni kmetski, obrtniški ali delavski hiši

naš koledar.

Teh par vinarjev lahko vsakdo plača! Zato

pa dobi tudi dobro čtivo, ki služi njemu in njegovi družini.

Prosimo tedaj vse naše somišljenike ter prijatelje, da se čimpreje naročijo na

„Štajerčev kmetski koledar.“

Posiljal se bode ali proti naprej-plačilu ali pa po poštnem povzetju.

Obenem opozarjamo naše trgovce in obrtnike na važnost

inzeratov

v našem koledarju. Inzerati se prav po ceni računijo in kdor je lansko leto inzeriral, ta bode gotovo to tudi letos storil.

Vsi na delo

tedaj za naš kmetski napredni koledar.

Boj proti nemški šoli v Hrastniku.

Piše se nam z dne 10. septembra 1908 sledeče:

Danes ponoči se je pri nas plakate v stoterih izvodih na vseh mogočih krajih prillepilo. Ti plakati so imeli sledečo vsebino:

„Slovenskim staršem! Najrši greh, da, zločin store starši, ako pošiljajo svoje otroke v tujo šolo, kjer ni učni jezik naš mi jezik slovenski. Slovenske otroke v slovenske šole! V tuji (nemški) šoli se izgubi slovensko dete popolnoma, otopi duševno, pravno in narodno! Ne nauči se ničesar: niti tujega niti materinega jezika; za življenje potrebnega ne pridobi ničesar, saj ne razume, kaj razlaga učitelj. Prava vzgoja in izobrazba je mogoča le na podlagi materinega jezika. Slovensko dete spada v slovensko šolo! Kdor bi otroku zadal rano na roki ali nogi, bi bil zločinec. Toda še veliko večji greh je, ako dajo zaslepljeni starši svoje otroke mučiti in trpinčiti v šolo, katere učni jezik je nemški, in ne v šolo, katere učni jezik je slovenski. Težje se pregreši nad svojimi otroki, težje se zagreši nad svojim narodom, kdor še vedno pušča v nemar pravice svojega materinega jezika. Slovenska deca spada v slovensko šolo! Zatorej zvršuj vsak svojo narodno dolžnost, poučuj z vsemi sredstvi usmiljenja vredne, zaslepljene starše, ki bi hoteli pri novem vpisovanju zopet privedi nevedno in slabotno deco v drugo šolo, kakor v slovensko, ki bi zopet hoteli dati mučiti in uničevati svojo deco na duhu in telesu! Prav posebno prosimo starše, da po nobeni ceni ne vpišejo otrok v šulvereinske šole, kjer bi se navzeli sovraštva do slovenskega jezika. Slovenski otrok spada v slovensko šolo in nikamor drugam!“

K temu naj sledeče opomnimo: Hrastniške šolske razmere so bile svoj čas, kakor je splošno znano, take, da so se starši sramovali, ker se njih otroci niso ničesar naučili in so se celo pokvarili ter nahujkali. Temu se je moralo odpomagati. Z velikimi težavami se je torej nemško šolo ustanovilo, da se preskrbi vbogi deci primerni poduk in se ji da priliko, da si zasluži enkrat boljši kruh. Brez vsake agitacije se je vpisavalo v nemško šolo toliko otrok, da se jih je moralo mnogo zavrniti in da se je moralo letos še tretji razred narediti. Surovi, zahrbtni nasprotniki seveda od te ure naprej ni imel miru. Z najpodlejšimi in najsurovejšimi sredstvi (kakor so to i današnji plakati) je napadal šolo, — to šolo, ki se ne peča z nobeno politikom, temveč ki se briga edino za najvišji cilj vzgoje in izobrazbe. Višek nesramnih napadov si je seveda zopet naš „splošno priljubljeni“, od svojih slovenskih kmetov nagnani paša Roš privoščil. Le-ta je stavil v občinski seji predlog, da se naj v hrastniški slovenski šoli nemščino goji; ta predlog je bil tudi sprejet. Čudimo se zelo temu postopanju padlega moža, to pa tembolj, ker ostane v vseh ostalih šolah občine Trbovlje stari poduk. Gospodje hočejo nemški šoli konkurenco narediti in drugzega nič. Ko bi postali vladarji situacije, bi izbacili popolnoma nemški poduk, kakor so to že storili. Roš in podrepaniki ne znajo drugače nego s hinavščino delovati! Sicer pa naj bode temu Rošu naznanjeno, da ne čutimo ničesar o neprijetnih razmerah, ki so baje po njegovi izpovedi nastale.

Nasprotno; odkar obstoji tu nemška šola, je počutimo zelo prijetno; to so rekli tudi kmeti, ki so pravi Slovenci. Upamo tudi, da se ljudje, ki s takimi lopovskimi sredstvi ne bodejo dali prepastrašiti in odtegniti od pota, po katerem zamislijo za rejo podati svoji deci boljšo bodočnost. Ako jdenarj pa kaj gimpeljnov, ki bi se dali od Roša zaplenakaj ljati, pa naj le grejo na lim...

K temu dopisu opomnimo še sledeče: Anedelj je Roš res izgubil zadnji sled sramote? Ali ne stv u ve, da so ga lastni pristaši vrgli iz županskega še prestola? Ali ne ve, kaj mu je „Štajer“ sve čas predbacival? Očisti se, Roš, in — molči! Ptujni molči, kajti drugače izveš še kaj!

Novice.

Resnična beseda. Od katoliških duhovnikov pisani list „Das zvanzigste Jahrhundert“ prinesel je pred kratkim članek, kateremu posnemamo sledeče: „Vsed večnega jereobstva ostane polovica katoličanov celo svoje življenje nedoletna. V tem tiči raztresenost in slabost katoličanstva. Zato se je v klerikalnih krogih vedno le o napadih na vero govorilo; nikdar pa se ni iskalo vzroke tam, kjer se resnično nahajajo, namreč v — pomanjkanju značaja. Ničesar se ne stori, da bi se izobrazilo značaj. Odgovornost zato imata pač katehet in spovednik. Tako čujemo vedno le kaj o prostozidarjih ali brezvercih kot viru vsega zla; ja zakaj pa je toliko duhovniških zavodov in jezuitskih vzgojevališč, ako ne morejo svoje ovčice pred nevarnostjo obvariti? In ravno v deželah, kjer kar mrgoli od redovnikov — na Španskem, Francoskem, Avstrijskem in v Italiji — se je njih vzgojevalni zistem najmanj obnesel in so se odprla brezverstvu vrata. V teh deželah se pusti otroke v starosti od 7 do 8 let že h sakramentom pri nezadoščujočem znanju in 2 do 3 letni otročiče se dostikrat že birma (kar se resnično na Tirolskem godi), ker misli ljudstvo, da čimveč sakramentov ima dete v slučaju smrti, tembolj zanesljivo pride v nebesa, pa če potem kaj razume ali ne. Napake v značaju, kakor laž, ovadustvo, hinavščina, strupenost se od katoliških duhovnikov ne graja toliko, kakor zamudo maše, molitve rožnega venca. Seveda, v mladosti navajeno, v starosti storjeno, — in tega, kar se Janezek ni naučil, tega se i Janez ne bode naučil.“ — Tako piše katoliški duhovnik v katoliškem listu. Mi podpisemo ta članek z obema rokama. Večini duhovnikov je več za politiko nego za pravo versko vzgojo!

Iz Spodnje-Štajerskega.

Nesramne laži trobijo zdaj prvaški listi, bolje rečeno prvaške smrdljive cunje po svetu. Ptujčani so zdaj nakrat samo „razbojnik“, „tolovaj“, „ubijalci“ in bogve kaj še vse. Vraga, res je že, da se je teplo in sicer na obeh straneh. Ali kdo je temu vzrok? Vendar nikdo drugi nego prvaški hujskači, ki so hoteli prelihanje krvi. Sploh pa naj prvaki pomislijo svoje junaške čine v Ljubljani. Ali niso tam par posameznih Nemcev brezsravno z nožmi napadali? Ali niso v kazino na nemške ženske streljali? In to pod zaščito bivšega agenta Hribarja! Sploh povemo enkrat za vselej: prvaški kranjski hujskači nimajo na Štajerskem ničesar opraviti. Zdjaj pa hočejo prvaki z gorastasnimi lažmi opehariti javnost, kakor so opeharili duševno vboge svoje petolizce. Najpodlejša laž je pač ona o romarskem križu. Prvaške cunje lažejo namreč, da so ljudje na kolodvoru napadli došle romarje, jim vzeli križ itd. Naš urednik Linhart je bil takrat ravno poleg in on ter stotero drugih prič lahko s prisego pred sodnijo dokaže, da ni nikdo križa niti dotaknil. Nasprotno: Linhart in drugi so stopili tja, da bi vsakomur branili, napraviti kakšno neumnost. Tudi nobeden romarjev ni bil tepen. Saj se vendar ve, da se ni šlo proti slovenskemu kmetu, temveč le proti tistim fanatičnim, zločinskim hujskačem, ki hočejo ravno slov. kmetu kožo čez ušesa potegniti. — Druga laž je, da se je vzelo ragozniskemu Brenčiču iz žepa 260 kron. Brenčič ni nič izgubil, pač pa še pridobil; pridobil jih je namreč po buči za svoje brezvestno hujskanje. Zakaj neki bi nosil ta pretepač Brenčič 260 kron seboj? Dva revolverja je imel ta poštenjak seboj, to je res. 260 kron pa si

je — mislil. To je podlo obrekovanje! Seveda mora tudi krémar Kureš iz Podvinc tej laži slediti. Tudi on trdi, da je izgubil denar. Zakaj se pa pretepa po ulicah? Mi priporočamo Kurešovi ženi, da svojemu pretepaškemu možu sploh denarja seboj ne dá, kadar gre lumpati. To je nekaj teh laži. Trobijo se po svetu še vse mogoče druge laži. Ali kdor je videl dogodka v nedeljo, ta vé, da se meče z daj ljudstvu pesek v oči, samo zato, da bi se ga še bolj hujskalo. Fej lažnikom!

Pravilni odgovor. G. svetnik Schwabe v Ptuj, ki z ozirom na besne prvaške napade podaril društvu „Südmark“ 100 kron. Pravilni odgovor!

Nemška šola v Slov. Bistrici je bila res potrebna kakor vsakdanji kruh. To dokazuje že vpisovanje. Vpisalo se je takoj 150 otrok iz mesta, to je 82 procentov vseh otrok in poleg tega še 101 otrok iz okolice. Več otrok se žalibog ni moglo sprejeti. Prvaški listi pa bodo je še vedno kričali, da ljudstvo ne mara nemških šol.

Novice iz Trbovelj. Piše se nam: Nesreča v Trboveljskem rudniku se je zgodila dne 9. kimavca t. l. popoldne okrog 3. ure; ponesrečil se je v rovu oženjeni rudar Alojz Lesjak, 42 l. star. Lesjak je napravil za strel in se od strelišča odstranil 64 metrov na daleč; ko pa se je strel vnel, zadel je tako daleč odstranjenega Lesjaka en kos premoza na čelo tako nesrečno, da se mu je lubanja zdrobila in mu izstopilo nekaj možgan ven. Lesjak je smrtno ranjen in je ležal nezavesten v tukajšnji rudarski bolnišnici in so ga dne 11. t. m. peljali v deželno bolnišnico v Ljubljano; ali slišalo se je, da je še isto noč v bolnišnici umrl. Lesjak je delal okrog 18 let pri tukajšnjem rudokopu in je bil kakor se sliši, dober in miren delavec ter zapuša štiri nedorasle nepreskrbljene otroke in ženo. — Dne 9. kimavca t. l. okrog 9. ure zvečer nastal je prepir med tukajšnjimi delavci, ki odkrivajo novi premog na Dobrni pri Trbovljah in sicer: med Peter Murar, 21 let star na Ogrsko pristojen, Mojzesom Markunesko, 30 let star na Rumunsko pristojen in Sigmundom Kovačom 23 leta star na Ogrsko pristojen. Murar zgrabi za nož in zabode Markuneskega, da ga je smrtno nevarno poškodoval, na prsni celó do pluč, tako da je na mestu obežal. Ko je bil že tako smrtno ranjen, hotel ga je še Kovač z železno lopato črez glavo udariti, kar pa so drugi preprečili. Tudi Murar zadobil je lahko poškodbo na nogi z nožem, katero si je pa najboljši gotovo sam prizadjal. Markuneskega so takoj odnesli v tukajšnje rud. bolnišnico, Murarja in Kovača pa so odpeljali orožniki v zapor. — Slavno uredništvo! Jaz sem zadnjič poročal, da je dne 6. kimavca t. l. okrog 10. ure ponoči šel Peter Budimir na svoje stanovanje v Boško pri Trbovljah, in bil med potjo od šest mu nepoznatih mož napaden in v desno nogo obstreljen, kakor je sam izpovedal. Toda ta njegova izpoved o napadu ni bila resnična, ampak bila je stvar sledeča: Peter Budimir, 27 let star v Smerino, okraj Gračič na Hrvaškem pristojen. Imel je od svojega brata delavsko knjigo, katera knjiga pa je bila narejena za pet let mlajšega, kakor pa je Budimir v resnici star. Letošnjega leta pozimi pa so Budimira v nemškem Gradcu za neko hudobijo zaprli, in mu potem na njegovo goljufijo prišli, namreč da ni imel svojih knjig in se s tem svojim vojaškim dolžnostim odtegnil in prikrl. Ko je Budimir svojo kazen prestal, poslali so ga na vojaško nabirališče, na katerem je bil za vojska spoznan in bi bil moral iti meseca vinotoka t. l. vojaško suknjo nositi. Da bi se pa on tej neprijetni vojaški dolžnosti odtegnil, se je sam s svojim samokresom desno nogo pod kolonom prestrelil. Tukajšnji orožniki so to stvar natančno preiskali in dognali po zanesljivih pričah, kakor tudi po njegovemu samokresu, katerega pa je Budimir, ko je dne 8. kimavca t. l. iz tukajšnje rud. bolnišnice siloma ušel, nekemu človeku za 10 kron prodal. Toda vse to mu ni nič pomagalo, orožniki so Budimirov samokres od kupca nazaj dobili in ga dne 9. t. m. z Budimirov vred c. kr. okr. sodišču v Laško izročili. Ali se bode Budimir še zanaprej skušal vojaški suknji odtegovati, ima ugoden čas sedaj v zaporu natančno premišljevat.

Rop. Hlapca Wochel iz Leitersberga in Val.

Golle iz Sv. Barbare sta oropala deklo Pulko pri Pobrežji za 14 K. Obadva sta že pod ključom.

Vlomili so v vilo Langer in ukradli vrtnarjevi vdovi Widgay obleke za 80 K. Že opetovano so se v tej vili tatvine zgodile. Gospej Widgay so ukradli pred kratkem 300 K denarja in 23 steklenic vina.

Iz sv. Jurja ob j. žel. se nam piše: Franc Ornik iz ptujskega okraja, zidarski pomočnik v št. Jurju ob j. žel. je za vsako malenkost klofute delil. Avgusta Vengusta je tako udaril, da mu je posluh poškodoval. Dne 1. t. m. mu je celjska sodnija odločila 2 dni zavora in mora 16 K Vengustu plačat ter tudi stroške. Vsi delavci so zadovoljni, da so tega ošabneža v luknjo porinili.

Živinski sejem v Ptuj, ki se je vršil dne 23. septembra 1908, bil je lepo obiskan. Prignalo se je 147 konj, 879 govede in 868 svinj. Prihodnji svinjski sejem se vrši dni 23. septembra 1908.

Z dinamitno patrono sta se igrala v Celju 13 in 14 letna sinova kolarskega mojstra J. Wusser. Patrona se je razstrelila in je oba težko ranila. Enemu je izrgalo oko, drugega je na roki in obrazu težko poškodovalo.

Uboj. Pri sv. Lovrencu nad Mariboron so našli fantega hlapca Peter Schweijuga. Zaprli so več tabalinov, ki so baje revežu življenje vzeli.

Iz Koroškega.

Prvaki med seboj. Kakor znano, se prvaki tudi med seboj pretepravajo in obrekujejo. Pred kratkim enkrat je pisal n. p. ljubljanski „Slov. Narod“ o farskemu advokatu dr. Brejcu odnosno njegovemu listu tako-le: „Pri „Miru“ merijo vse na procenete. „Mir“ samo eno še ni izdal, koliko prinese enemu ali drugemu rodoljubu politika.“ — Prvaški list je torej tukaj javno trdil, da je vsa narodnjaška politika Brejca in tovarišev le navadni lov za dobiček. Kmeta „ljubijo“, da ga bolje izprešajo! Naravno, da je „S-Mir“ na „Narodove“ očitane odgovoril. Ker pa ni družega vedel, napadel je dr. Oblaka, katerega smatrajo „S-Mirove“ kapacitete za dopisnika imenovanega ljubljanskega lista. „S-Mir“ seveda drugega ne zna nego lagati in obrekovati. Zato je dr. Oblaku tudi le laž, obrekovanje itd. očitaj. Dr. Oblak pa ni bil len in je šel odgovornega urednika „S-Mira“ tožiti. In ta farski urednik je bil tudi na 100 K globe obsojen. Resnica, to je pač stvar, ki jo ne poznajo črnubi. Seveda, le poneumjenje in obrekovanje jih zamore rešiti propada. Nas pa veseli, da se naši nasprotniki sami tako korenito lasajo...

Dr. Brejc in Nemci. Kakor znano, je iz Kranjskega privandrani dr. Brejc hud sovražnik Nemcev, — najraje bi jih na žlici vode požrl, razven tistih, ki mu prinašajo dobiček. Dr. Brejčev „narodnjaštvo“ gre namreč edino do denarnega žaklja. Pred sodnijo je namreč te dni dr. Oblak trdil in hotel dokazati, da priganja nemški kaplan Walcher dr. Brejcu kliente. Po milosti nemškega politikujočega kaplana zasluži tedaj Brejček vsako leto toliko in toliko stotakov. Kje pa je ostalo Brejčev „narodnjaštvo“? No, izginilo je, kajti to „narodnjaštvo“ gre edino do denarnega žepa... Sicer je pa dr. Oblak tudi trdil, da zahteva dr. Brejca za vse svoje „narodne“ tožbe in pritožbe ter za zastopanje svojega lista — denar. Oj ti presneto narodnjaštvo! Brez denarja ni muzike, brez denarja pa tudi ni Brejčevega „narodnjaštva“. Z njegovo vero menda tudi ni dosti drugače. Saj je mož svoj čas na kolesu viržinke kadil, ko ga je srečal duhovniški sprevod z Najsvetejšim. Takrat je obdržal klobuk na glavi; sname svoj klobuk pa le tedaj, kadar vidi — denar!

Občinske volitve v Eberndorfu so končale z napredno zmago. Vkljub najhujši agitaciji klerikalcev so zmagali naprednjaki z veliko večino v 1. in 2. razredu. Najbolj se je šlo za drugi razred. Bivši kaplan Dolina je s kolešom sosedne vasi obiskoval in lovil volilce. Ali zamanj! Zato naj možičelj drugič raje v svoji fari ostane. Tudi dušni pastir iz Edlinga, Kazazach, je svoje župnišče zapustil in iskal svoje ovčice. Ali niso ga vbovale. Živel napredni volilci!

Nevihta. Iz sp. Roža se nam piše: Petek 11. t. m. spremenilo se je desodanje lepo vreme na slabo. Začelo je deževati, kakor da bi bila

nebesa odprta. Bliskalo in grmeló je celo noč in drugi dan; v soboto je počelo še divje vlivati. Zraven pa je tulil strašen vihar. Tretji dan nedeljo pa je napačil prav krasno in veselo, pravi dan imena Marije. Čist kakor ona je nam kazal prizgodaj brez madeža visoke naše gore, Karavanke, bele do srede od prvega novega snega.

Smrtna nesreča. Na strminah Kaponik pri zgornji Beli je padel 20 letni Johan Keuschnigg, ki je nabiral „Edelweiss“ raz skal in se je ubil.

Po svetu.

Minister-tat. V Kopenhagnu so zaprli bivšega ministra Alberti, ki je osleparil državo za več kot 100 milijonev. Lepi tiček!

Duhovnik morilec. V Rimu je umoril 26 letni duhovnik Adorni svojega tovariša, 79 letnega duhovnika don Constatini. Morilec je odnesel več tisoč lir. Vjeli so ga kmalu.

Tržna poročila.

Ptuj, tedenski sejem dne 11. septembra 1908:

Vrsta	Mera in teža	Sred. cena	
		K	vin
Pšenica	50 kil	11	—
Rž	50 kil	10	—
Ječmen	50 kil	10	—
Oves	50 kil	10	50
Kuruza	50 kil	9	—
Proso	50 kil	8	—
Ajda	50 kil	10	—
Krompir	50 kil	2	20
Fižol	50 kil	8—13	—
Leča	1 kila	—	80
Grah	1 kila	—	56
Kaša	1 liter	—	24
Pšenični gris	1 kila	—	44
Riž	1 kila	—	40
Sladkor	1 kila (od do)	—	84
Češplje	1 kila (do)	—	88
Cebule (luk)	1 kila	—	80
Kimel	1 kila	1	60
Brinjeve jagode	1 kila	1	20
Hren	1 kila	—	60
Zelenjava	1 kila	—	40
Ustna moka	1 kila (od do)	—	44
Moka za žemlje	1 kila (od do)	—	38
Polentna moka	1 kila	—	36
Goveje maslo	1 kila	3	—
Svinjska mast	1 kila	1	76
Špeh frišni	1 kila	—	—
Špeh okajeni	1 kila	1	70
Zmavc	1 kila	—	—
Češplje frišne	1 kila	—	12
Sol	1 kila	—	24
Puter frišni	1 kila	3	—
Sir, štajerski	1 kila	—	—
Jajca	35 kom.	2	—
Goveje meso	1 kila (od do)	1	40
Telčje meso	1 kila (od do)	1	20
Mlado svinjsko meso	1 kila (od do)	1	40
Drevesno olje	1 kila	1	80
Rips olje	1 kila	1	60
Sveče, steklo	1 kila	1	60
Zajfa navadna	1 kila	—	80
Zganje	1 liter	—	80
Pivo	1 liter	—	44
Vinski jesih	1 liter	—	40
Mleko, frišno	1 liter	—	16
Mleko brez smetane	1 liter	—	20
Les, trdi, meter dolgi	1 kub. met.	8	—
Les, mehki, meter dolgi	1 kub. met.	6	—
Lesni ogelj trdi	hektoliter	2	—
» » mehki	»	1	80
Premog (Steinkohle)	50 kila (od do)	1	20
Mrva	50 kila (od do)	1	70
Mrva	50 kila (od do)	6	50
Mrva	50 kila (od do)	5	40
Slama (Lager)	50 kil	4	20
Slama (stelja)	50 kil	3	40
Zelje, glava	1 kom. (od do)	—	12
Zelje, glava	1 kom. (od do)	—	14

Mestni urad ptujski, dne 16. sept. 1908.

Gospodarske.

Zakaj kmetijski stan peša!

«Kdor več zna, več velja» pravi pregovor. In res. Ko se v kmetijstva ne rabi prej razum, ko roka in orodje, nam je vse zastoj. Hočemo torej dobiček od svojega kmetovanja, upoštevati moramo, naprednost časa predvsem, njega najnovejših iznajdb v kmetijstvu, kakor-

V Mariboru, Pfarhofgasse št. 7 (blizu glavne pošte) ustanovil se je

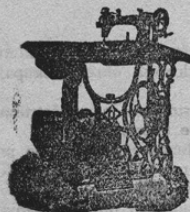
koncesijovani urad

za navodila in pojasnila v vojaških zadevah, posebno pa glede oproščenja (frajenge) vojaške službe. 621

V ptujskem mestnem soparnem kopališču

se dobijo odmahal kopele s hlaponom po siede-
lih jako znižanih cenah. Vsak navaden dan ob
1 uri popoldan in vsako nedeljo in vsak praznik
ob 1/11 uri predpoldan za 60 vin. (30 kraj-
carjev.) 378

Vodstvo ptujskega mestnega kopališča (Pettauer
Badeanstalt).

Brata Slawitsch

v Ptuj 108
priporočata izvrstne šivalne
stroje (Nähmaschinen) po sle-
deči ceni:

Singer A 70 K —
Singer Medium 90 —
Singer Titania 120 —

- Ringschiffchen 140
- Ringschiffchen za krojače 180
- Minerva A 100
- Minerva C za krojače in čevljarje 160
- Howe C za krojače in čevljarje . 90
- Cylinder Elastik za čevljarje . . 180
- Deli (Bestandteile) za vsakovrstne stroje. Najine
cene so nižje kakor povsodi in se po pogodbi
plačuje tudi lahko na obroki (rate). Cenik brez-
plačno. 106

Meščanska parna žaga.

Na novem lentnem trgu (Lendplatz) v Ptuj
sraven klanec in plinarke hiše postavljena je
nova parna žaga vsakemu v perabo.

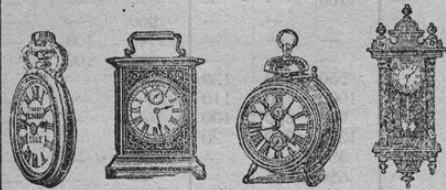
Vsakemu se les hlodi, itd. po zahtevi takoj raz-
žaga. Vsakdo pa sme tudi sam oblati, vrtati in
spahati i. t. d. 55

Doseženo je

da pride vsakdo za malo denarja do dobro idočee ure, ako jo
kupi pri meni.

Zahtevajte

zato pred nakupom moj bogato ilustrirani glavni cenik s
3000 podobami, katerega vam pošljemo takoj z zastoj in
poštne prosto.

Nikel-ura K 3-50
Roskopf-ura K 4-
Švicarska ura 5-
Srebrna remen-
toar K 8-40
Srebrna Roskopf
K 11-
Ura za stati z bu-
dnilnico K 7-90
z slagwerkom in
budnilnico K 9-80
sgodbo (2 koma-
da K 12-60).
Zakuharska bud-
nilnica K 2-90, sveči
po noči K 2-30,
budnilnica z dvoj-
nim zvoncem
K 3-80, sveči po
noči K 4-20.
Fondalja K 8-50,
z budnilnico
K 12-20, z slag-
werkom na pol
in celo uro brez
budnilnice K 10-50,
gre 14 dal K
14-60.

Največja izbira v mojem glavnem ceniku.
Direktna razposiljatev vsakemu zasebnemu kupcu.

Za vsako uro 3 leta pismene garancije.

Ni rizika. Izmenjava dovoljena ali denar nazaj.

Prva fabrika ur v Brtix

HANNS KONRAD,
c. in kr. dvorni liferant Brtix 1363 (češko.) 531

Samo pravi je le

Thierry-balzam

z seleno nuno kot znamko. Najmanj se pošlje 12/2 ali 6/1 ali
patent polna družinska steklenica K 5-.-. Zobjaj zastoj.

Thierry centifolij-mazilo

Najmanj se pošlje 2 doze K 3-60. Zobjaj zastoj. Povsodi priznana
kot najboljša domača sredstva proti bolečinam, pečenje v želodcu,
krču, kašlju, hripavosti, vnetju, ranami itd. — Naslov za naročbe
in denar:

Thierry, apoteka k angelj-varubu v Pregradi pri Rogatcu.
Zaloga v največjih apotekah. 237

Dobre harmonike K 4-80

50.000 komadov prodanih.

Brez colninskih izdatkov! Garancija.

Izmenjava dovoljena ali denar nazaj.

- Štev. 3009/4, 10 tastov, 2 registra 23 glasov, velikost 24x12 cm K 4-80
- Štev. 657/4, 10 tastov, 1 regi-ter 23 glas., velikost 30x15 cm K 5-20
- Štev. 656/4, 10 tast., 2 registra 23 glas., velikost 30x15 cm K 5-40
- Štev. 305/4, 10 tast., 2 registra 50 glas., velikost 31x15 cm K 6-20
- Štev. 663/4, 10 ta-t., 2 registra 50 glas., velikost 31x15 cm K 8-—
- Štev. 308/4, 10 tastov, 2 registra, 50 glasov, velikost 31x15 1/2 cm. K 8-50
- Štev. 307/4, 10 tastov, 3 registre, 70 glasov, velikost 31x15 1/2 cm. K 9-50

Sola za samouk za vsako harmoniko zastoj.

Pošlje po povzetju c. in kr. dvorni liferant

Hanns Konrad razposiljevalna hiša Brtix št. 1364
godbenih predmetov Brtix (češko.)
Glavni katalog z nad 3000 podobami na zahtevo vsakomur
zastoj in franko. 592

Fabrika kmetijskih in vinogradniških
mašin

Jos. Dangel's nasled. v Gleisdorfu

(Štajersko)

priporoča najnovejše vitale mlatilne stroje, stroje
za rezanje krme, srot-mline, za rezanje repe, re-
bler za koruzo, sesalnice za gnojnico, trijerje,
stroje za mah, grablje za mrvo, ročne grablje
(Handschepp- und Pferdeheurechen) za mrvo obračati,
stroj za košnja trave in žitja, najnovejše gleisdorfske
sadne mline v kamentih valčkih zacinanane, hidravlične
prese, prese za sadje in vino. (Orig. Oberdruck
Differenzial Hebelpresswerke) patent „Düchsher“, dajo
največ tekočine, se dobijo le pri meni. Angleške nože
(Gusstahl), rezervne dele, prodaja mašin na čas in
garancijo. — Cenik zastoj in franko. 493

Hans Wouk

veletrgovina z mešanim blagom
671 vinom in žganjem

v Poličanih

priporoča p. t. občinstvu svojo bogato zalogo
izbornega špicerijakaga blaga, kakor fine pan-
moke, vinberle, cibebe, kave, masti, jedilno olje,
petrolej itd. kakor tudi zalogo manufakturnega
blaga, štofi, druki, platno itd.

Nakupuje

žitje, jajca, maslo in poljske pridelke.

Nakup in prodaja

dobra pristna narurna vina en gros in dobri
pravo žganje en gros in en detail.

Pozor, gospodje in gospodične!

V svoji lekarniški praksi, ki jo
vršujem že več nego 30 let, mi je
posrečilo iznajti najboljšo
sredstvo za rast las in proti njih
izpadanju — KAPILOR št. 1.
Povzročila, da postanejo lasje
dolgi in gosti, odstranja pre-
haj in vsako kožno bolezen
na glavi. Naročila naj bi si
vsaka družina. Imam premo-
nasto lonček 3 K 60, 2 lončka 5 K. Naroča naj
samo od mene pod naslovom

PETER JURIŠIČ
lekarnar v Pakracu št. 200 v Slavoniji.

AUSTRO-AMERICANA
TRIEST NEW-YORK

Potniki v Ameriko
kateri želijo dobro, po ceni in
zanesljivo potovati naj se obrnejo
na
Simon a Kmetlika
v Spubljeni Kroleverske ulice 26.
Vsakovrstna Pojasnila dojo se brezplačno.

Hranilnica (Sparkassa)

vlad. državnega mesta

Ptuj

Vstanovljena
leta

1862.

Čekovnemu računu št. 808051
pri c. kr. poš-
tno-branilničnem
uradu.

Mestni de-
narni zavod.

Giro konto pri
podružnici avst-
ogersk. banke
v Gradcu.

Uradne ure
za poslovanje s
strankami ob de-
lavnih od
8-12 ura.

Obkneje z
avst. ogerske
banke.

priporoča se glede vsa-
kega med hranilnične zadeve spada-
jočega posredovanja, istotako tudi za posre-
dovanje vsakoršnega posla z avst. ogersk. banko.

Strankam se med uradnimi urami radoveljno in brezplačno
vsaka zadeva pojasni in po vsem vstreže.

Ravnateljstvo.

Tiskal: W. Blanke v Ptuj.